

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "נרוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וכתבים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשקאל

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

שביעי של פסח

כא ניסן תשפ"א | גיליון מס' 361

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

משלחן הראשון לציון

"ויבקעו המים" (שמות יד, כא).

כתב מרן פוסק הדור זצוקלה"ה (מאור ישראל-דרושים, עמוד לה ד"ה וכבר):
כבר פירשו המפרשים דברי רבותינו ז"ל: קשים מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, שכמו ששם לא היה דרך להינצל, כי מכאן ים ומכן מצרים, ולא עלה על שכל אנוש שפתאום יבקעו המים בדרך נס, ואכן בקע ים ויעברם, והתשועה הייתה למעלה מן השכל והטבע.

כמו כן בפרנסה שהאדם חושב שכל השערים ננעלו, אמנם תשועתה לה' והרבה דרכים למקום... וכבר אמרו רבותינו ז"ל: כי לא נקרע הים אלא עד שהאמינו בה' ומסרו נפשם על קדושת שם שמים, וזרקו את עצמם לים, עד שזעקו: "הושיעני אלקים כי באו מים עד נפש", ואז אמר לו הקב"ה למשה: "ידידי טובעים בים ואתה מאריך בתפלה!?", אמר הקב"ה: "כדאי היא האמונה שהאמינו בו! בני ישראל כדי שאקרע להם את הים".

וזהו "קשים מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף", שצריכים אמונה חזקה, כי לא יהיה צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וככתוב: "ויענך וירעיבך ויאכילך את המן אשר לא ידעת, למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם.

(משוש תבל- שמות, עמוד ק"ב).

ההולך לישון אחר צאת הכוכבים זמן של שעה, ואח"כ קם ועושה עסקיו, ושוב חוזר לישון עד אור הבוקר לעניין ברכת המפיל, ואם אומרים ברכה זו בשם ומלכות לאחר חצות, וכן אם מותר לקחת בקבוקי פלסטיק מהמתקנים המוצבים ברחוב

לכבוד היקר והנעלה, כש"ת ה"ה יחזקאל עזרא גר"ו שלום וברכה,

א. בדבר השאלה מי שרוצה לנח אחר צאת הכוכבים זמן של שעה, ואח"כ רוצה לקום וללמוד, או לעשות איזה מלאכה, ואז חוזר לישון עד הבוקר, אם יברך ברכת המפיל, הנה כיון שברכת המפיל חבלי שינה היא ברכת הודאה על טבע השינה שהטביע הקב"ה לקיום האדם, שא"א שלא יישן ג ימים (שבועות כה), ועיקר השינה היא השינה שיושן עד אור הבוקר, והשינה הראשונה היא רק כדי להפיג מעט מן העייפות, על כן נראה יקרא קריאת שמע על המטה וכן ברכת המפיל, יברך רק אח"כ כשישן את שינתו הקבועה.

ואמנם ע' בתשובות רבי אברהם בן הרמב"ם (ס' פג עמוד קד) שכתב, שיש לברך ברכת המפיל בבית הכנסת בתחלת הלילה עם תפלת ערבית, כי היא חובה לפני השינה, ואפשר מי שאינו זוכרה ע"ש. וכן מתבאר ממה שכתב החיי אדם (כלל לה סימן ד) שאין לברך ברכת המפיל כשהולך לישון ביום, שיש לחוש שמא לא יישן, אבל בלילה אפילו לא יישן אין ברכתו לבטלה, שחכמים תקנו ברכה זו על מנהגו של עולם שישנים בלילה. ע"ש. וכן כתב בשו"ת קרן לדוד (סימן ס) שברכת המפיל אינה ברכת הנהנין, אלא נתקנה על טבע ומנהג

ב. ובענין אם מותר לקחת בקבוקי פלסטיק מתוך המיתקנים המוצבים ברחוב, כיון שהצבת המיתקנים הם ברשיון, ונחשב קצת כמקום מושכר לדבר זה, ויתכן שאף משלמים לעירייה עבור הצבת המיתקנים, ועוד השקיעו על המיתקן עצמו בעשייתו ובהצבתו ובכל הכרוך בזה, על כן נראה שמקום זה נחשב כחצרו או ככליו, וזכו בבקבוקים הנאספים שם, ואין לקחת מתוכם ללא רשות.

בברכת התורה,

יצחק יוסף

הראשון לציון הרב הראשי לישראל
נשיא בית הדין הרבני הגדול

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מספרים לכל הארץ
77 הבית!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

הודעה לעיתונות - על הצעירים האקדמאים לתת דוגמא לאחיהם בהחדרת רוח התורה

ב"ה, ירושלים. כ"ב מנ"א תשל"ז

בפגישה שקיים הרב הראשי לישראל הראשון לציון הרב עובדיה יוסף עם נציגי ארגון האקדמאים של יהדות איראן, אמר הרב הראשי בין השאר: על הצעירים האקדמאים של יהדות איראן, בהיותם אנשי השכלה, לשמש דוגמא מופת בהחדרת רוח התורה והמסורת בקרב המוני העם בפרס, ע"י ביקורים תכופים בבתי הכנסת, ובהקמת שיעורי תרבות תורניים לנוער ולמבוגרים, ובהפצת ידיעת השפה העברית (לשון הקודש), שגם היא נחשבת למצוה גדולה, כמבואר בתלמוד ובמדרשי חז"ל.

בהיותי מכיר מקרוב עד כמה יהודי פרס חרדים לדבר ה' וממשכים במסורת תורתנו הקדושה, לפיכך הנני פונה אליכם בקריאה קדושה להושיט את מלוא עזרתכם למוסדות "אוצר התורה" באיראן, והרימו על נס את פעולותיה בהפצת ערכי התורה והמסורה בכל רחבי איראן, הפנו נא את הנוער היקר והחביב לחנכם בבתי הספר של "אוצר התורה".

מהלכות ספירת העומר

(מתוך חזו"ע-יום טוב)

א. אין ראוי לומר בנוסח הלשם יחוד, "הריני בא לקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת" וכו', מאחר שספירת העומר בזמן הזה מדרבנן. וביותר יש להקפיד בלילה האחרון כשמזכיר הפסוק "שבע שבתות תמימות תהינה". ומכל מקום הנוהגים לאומרו גם בליל מ"ט לספירה, אין למחות בידם. אבל יותר נכון להשמיט מהנוסח של "לשם יחוד" אמירת הפסוק הנ"ל, בכל לילות הספירה.

ב. צריך לברך קודם שיספור העומר: "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר". ואף על פי שספירת העומר בזמן הזה מדרבנן, מכל מקום אפשר לומר בנוסח הברכה "וצונו", הואיל ונאמר בתורה "ושמרת לעשות ככל אשר יורוך", והוי כאילו הקדוש ברוך הוא בעצמו צונו לקיים מצות רבותינו ז"ל, ולכן שפיר יש לומר "וצונו". וכמו שמברכים בנוסח כזה על הדלקת נרות חנוכה ועל נטילת ידים ושאר מצות דרבנן. ומכל מקום אם ספר ספירת העומר בלי ברכה יצא ידי חובתו, שאין ברכות מעכבות.

ג. נוסח הספירה הוא "לעומר" ולא "בעומר". וכשמגיע לשבעה ימים, אומר היום שבעה ימים לעומר, שהם שבוע אחד.

ד. אין לברך שהחיינו על ספירת העומר.

ה. נשים פטורות ממצות ספירת העומר הואיל ויש לה זמן קבוע. וכל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות. ואם רצו לספור העומר בלי ברכה, רשאות, אך אינן רשאות לברך, שהיא ברכה לבטלה.

ו. מצוה לחנוך את הקטנים לספור ספירת העומר בכל יום בברכה. וקטן ששכח לספור איזה לילה בימי הספירה רשאי להמשיך לספור בברכה משום חינוך.

ז. קטן שהגדיל באמצע ימי הספירה ונעשה בר מצוה, אינו רשאי להמשיך לספור ספירת העומר בברכה. ואף שעד אותו יום ספר מדי לילה בברכה, משום מצות חינוך, אעפ"כ עליו להפסיק מלברך הלאה על ספירת העומר. מפני שכל ספירותיו שהיו בקטנותו אינן מוציאות אותו ידי חובתו לכשיגדל. ומכיון שפטור היה מן המצות קודם שיהיה בר מצוה, לא עלו לו ספירותיו בקטנותו לענין "תמימות" כדי שיוכל להמשיך לספור בברכה אחר שיגדל. הילכך ישמע הברכה מהשליח צבור בכל לילה ולילה. ואח"כ יספור העומר עם הקהל.

ומכל מקום אין למחות בקטן שהגדיל בימי הספירה אם ממשיך לספור גם אח"כ בברכה.

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו זצוקללה"ה

הנהגותיו

היעלה על הדעת להחמיר בדברים שונים, ולהקל בגופי תורה!?

מרגלא בפומיה של מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה: "היה גאון עצום לפני מאתים שנה, הגאון רבי פנחס הלוי הורביץ זצ"ל בעל ההפלאה, לקח שני דינים והוציא ספר תורה והחרימו בחרם גמור כל אשה שתצא לרשות הרבים עם פאה נכרית. חרם של גאון עצום כזה! אך לא יראים מהקב"ה! כל אחד חייב להגיד לאשתו, לבניו ולבנותיו שיתרחקו מעבירה זו של חבישת פאה נכרית!".

פעם אחת התבטא: "אינני מבין כיצד יהודי המהדר בלבוש חסידי, או בן תורה, ולידו עומדת אשה עם פאה הנראית כפרוצה!?!... ליבי חם בקרבי!".

בשעתו פרסם מרן זיע"א קול קורא לאחינו בית ישראל בו האריך לבאר שיש אסור בחבישת פאה נכרית לבת ישראל, בין היתר כותב מרן רבינו זצוקללה"ה בכתב יד קודשו: "והדבר פלא, שיש אנשים המחפשים חומרות על גבי חומרות בשאר עניינים, ובנושא חשוב כזה נהגו להקל נגד דעת כל הפוסקים!".

מרן זיע"א חרד חרדה גדולה וכאב עד מאד שיש בחורי ישיבות מבני עדות המזרח שמתנים תנאי קודם לשידוכיהם, שתהיה הכלה דווקא בפאה נכרית. דבר זה בא לידי ביטוי באחת מדרשותיו של מרן בשיעורו הקבוע בעשרת ימי תשובה בהם נהג בכל שנה להתריע נגד הפאה נכרית, והיה מדבר על ליבן של נשות ישראל, שגם מיש שבכל השנה חובשת לראשה פאה נכרית, שתשתדל להחזיק בזה לכל הפחות בעשרת ימי תשובה.

באחת האספות שהתקיימו בביתו של מרן, זעק מנהמת ליבו: "לא יתכן שאנחנו מחנכים את בנותינו לכיסוי ראש על פי ההלכה, תוך התנגדות לחבישת פאה נכרית, והנה התלמידות רואות את המורות שלהן הולכות עם פאה!".

(שלהבת יוסף חי).

